

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 248/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. novembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. S., bytom Ž., zastúpeného advokátom JUDr. J. B., so sídlom B., namietajúcu porušenie jeho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 23 Co 128/05 z 24. augusta 2005 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 6 C 153/02 z 18. októbra 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. S. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. októbra 2005 doručená sťažnosť Ing. M. S., bytom Ž., (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. B., so sídlom B., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva

podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 Co 128/05 z 24. augusta 2005 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 6 C 153/02 z 18. októbra 2004.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že na základe kúpnej zmluvy sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Ž., zapísaných v katastri nehnuteľností na LV č. 223 ako dom súp. č. 318 na parcele č. 1328 a pozemok parcelné č. 1328 - zastavané plochy o výmere 265 m² (ďalej len „dotknuté nehnuteľnosti“). Okresný súd uznesením z 27. mája 2002 zakázal sťažovateľovi nakladať z dotknutými nehnuteľnosťami, pričom krajský súd odvolanie sťažovateľa proti tomuto uzneseniu odmietol.

Okresný súd rozsudkom sp. zn. 6 C 153/02 z 18. októbra 2004 určil, že bezpodielovými spoluvlastníkmi dotknutých nehnuteľností sú Ing. Ľ. Ď. a E. Ď.. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 23 Co 128/05 z 24. augusta 2005 rozsudok okresného súdu potvrdil. Z kópie rozsudku krajského súdu priloženej sťažovateľom k sťažnosti vyplýva, že krajský súd pripustil proti rozsudku okresného súdu dovolanie s odôvodnením, že po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ dovolanie nepodal. Sťažovateľ v tejto súvislosti zastáva názor, že nepodanie dovolania v jeho prípade netvorí prekážku podľa § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) k tomu, aby podal ústavnú sťažnosť, čo odôvodňuje tým, že „... *nenamietam vecnú správnosť vyššie uvedeného právoplatného rozhodnutia krajského súdu... a nedomáham sa preskúmania jeho odôvodnenia z pohľadu vecnej stránky, ale touto sťažnosťou namietam porušenie mojich základných práv, chránených Ústavou Slovenskej republiky – pričom tvrdím, že táto ústavná sťažnosť svojím významom podstatne presahuje moje vlastné záujmy...*“. Sťažovateľ ďalej v tejto súvislosti

uvádza „Som presvedčený..., že tento záujem verejnosti a všeobecný záujem na právnej istote, ktorá zahŕňa dôveru v právo, predovšetkým v ochranu nadobudnutých práv, osobitne majetkových (vlastníckych) práv – je záujmom, ktorému pred všeobecne ustanovenou podmienkou prípustnosti ústavnej sťažnosti ustanovenou v § 53 ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. , v platnom znení – je v tomto prípade slušné dať prednosť a vzhľadom na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu mojich základných práv ma výnimočne ospravedlniť z nevyžitia podania mimoriadneho opravného prostriedku na všeobecný – Najvyšší súd SR (ktorý je svojím vyššie uvedeným rozhodnutím na veci zainteresovaný).“.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a vo veci samej prijal nasledovný nález:

„a) Namietané základné právo vlastniť majetok a nakladať s ním podľa čl. 20 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 23 Co 128/05 z 24. 08. 2005 v spojení s rozsudkom Okresného súdu v Žiline č. k. 6 C 153/02 z 18. 10. 2004 porušené bolo.

b) Zrušuje rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 23 Co 128/05 z 24. 08. 2005 a rozsudok Okresného súdu v Žiline č. k. 6 C 153/02 z 18. 10. 2004.“.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je právomoc ústavného súdu subsidiárna; to znamená, že ústavný súd poskytuje fyzickej osobe alebo právnickej osobe ochranu základných práv a slobôd vtedy, ak im túto ochranu neposkytne všeobecný súd.

Z obsahu sťažnosti a z predloženého rozsudku krajského súdu vyplýva, že v danom prípade sťažovateľ nevyčerpal všetky prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd v systéme všeobecných súdov účinne poskytuje, keďže nepodal dovolanie proti namietanému rozsudku krajského súdu, a to napriek tomu, že odvolací (krajský) súd vo svojom rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pričom z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že tento výrok krajský súd oprel o § 238 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Ústavou daná právomoc ústavného súdu neumožňuje ústavnému súdu nahrádzať rozhodovacia činnosť (právomoc) všeobecných súdov, ak je táto založená zákonom, alebo na základe zákona, t. j. v danom prípade na základe uplatnenia postupu podľa § 238 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Na tomto základe ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pri predbežnom prerokovaní uznesením pre nedostatok právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2005